

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

1 Nulli facto Deo liceat dimittere vota.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

nasterio, vel quocunque commercio a vendere t. Quod si factum fuerit, non valebit, sed ipsum monasterium in pristinum reformetur statum.

In capitulo sicut habebat. Neminis Regum, aut cuiusquam hominum licet monasterium tradere, vel commutare, vel quocunque commercio vendere.

¶ Vendere] In locis indicatis has se quantum. Hoc etiam divina, & Apollonius, arque canonica sub anathematis pena faxitis auditorias.

C. XL. ¶ Episcopi & fratrum consilio monasteriorum ad meliorandum alii supponere nullus prohibeatur.

Item ex b. decreto Bonifacii.

S. quis-vult monasterium suum ad meliorandum in aliis locum ponere, fiat cum consilio Episcopi & fratrum suorum: & dimittat Presbyterum in priori loco ad ministeria ecclie.

C. XLII. ¶ Publica panitia subsumuntur, qui circumveniente aliquis tendere presumat.

Item ex concilio Moguntinensi.

Confiniti e sane facer sita conventus, ut Episcopi, five Abbates, qui non in fructum animarum, sed in avarizie & turpe lucrum in huius, quoslibet homines circumveniente considerant, & res eorum tali perturbatione furiperunt, penitentia canonica, utpote turpis lucri factores, sub accenti. Hi verò qui illeci comam depofuerunt, in eo quod ceperint, perseverate cogantur: res vero eorum hæreditibus reddantur.

¶ Copia hoc Burchardi etiam & Ivone restatur ex Moguntino, & modo plenus, sedem, plane modo, quo nunc legitur in Cabilon. c. 7.

C. XLIII. ¶ Sive voluntate fratrum diquem de suis propinquis Abbatibus filii subsistuntur non videntur.

Item ex concilio f. Tolentino.

Congregatio & debet sibi eligere Abbatem post Abbatum, sui mortem, vel eo vivente, si ipsi discesserit vel peccaverit. Episcopus enim non debet Abbatem violenter retinere in loco suo. Ipse autem non potest aliquem ordinare de suis propinquis vel amicis sine voluntate fratrum.

CAUSA XVII.

Vadum Presbyter informitate gravatus fieri vele monachum dixit: ecclesiam & beneficium in manu ad vocati renunciavit. Postquam corvulat, max se futurum monachum regavit, & ecclesiam & beneficium repudia.

Hic primum queritur, utrum res ipsi teneatur, an loco ei à proprio sua cordi discedere.

Secundo, an ecclesia & beneficium ei reddenda sint, quo prius libera voluntate refutata.

Tertio, si contigit eum se & sua monasterio tradidisse, an licentia Abbatu licet eis ad propria h. redire.

Quarto, si sine licentia Abbatu retrè abierit, an sua fides ab Abate reddenda sint.

QVÆSTIO I.

¶ Vnde à voto discedere non licet, multi autoribus probatur. At enim Propheta: i. [Vovete, & reddite Domino Deo vestro.]

a. al. commento.] al. commend. b. al. ex eodem. c. Polyc. l. 3. tit. 12. Burch. l. 3. c. 26. Ivo p. 3. c. 31. d. In Cadeo. 2. c. 7. 20. 9. 3. constitut. e. Burch. l. 8. c. 93. Ivo p. 3. c. 111. f. al. ex eodem.] i. Magentino. g. Burch. l. 3. c. 16. Ivo p. 7. c. 104. h. al. prora. i. P. 1. 75.

C. I. ¶ Quod Deo voverunt, recesserunt, item Augustinus.

Sunt quadam, que etiam non roventes obtemperant, quod etiam, quod nisi voverimus, non determinemus, sed postquam Deo promittimus, necessario stolidi constringimur.

¶ Hujus capituli ipsa omnia, verba non sunt immutata, sed postquam ad versum, quem citus gloria ordinata ad canamus.

C. II. ¶ De eadem. Item Hieronymus a.

V. Oventibus & virginitatea non solum nubet, sed iam velle, damnable est.

C. III. ¶ Dignus est supplici, qui perfiditer subtrahit a voto resiliens.

Item Gregorius in regulo. ib. c. 1. ep. 33. ad Venantium.

A. Nanias & pecunias Deo voverat, quas post dictum virtus perfidiae subtraxit. Sed quod mortuus est, & sic. Si ergo ille mortis pericolo degeneratus, eos quos deserterat nummos Deo absuluit, considerato pericolo in divino iudicio dignigerus, qui non mos, sed a temeritatem, Deo omnipotenti cui nihil nichil habuit devoveras. Subtraxisti.

C. IV. ¶ Ante Dei vovos cadunt, qui bona, quae conceperint, agere reculantur.

Item super Exochilem, lib. 1. tom. 3.

Q. Vi bona agunt, si meliora agere delibetur, post deliberare non faciunt, licet in bonis perseverant, in conspectu tamen Dei cœderent deliberationem. Item paulo Superius. ¶ Sunt qui certe linquere. & Dei servito se subdere, & firmatis fe restringere deliberant: sed cum post calorem alios occidit concipiunt, se retrahendo, ne perdantur.

Si ergo post vovum quaque necesse erit ergo sicut post voventem non solum nubet, sed etiam vole, dannatur, sed quod factero iste ad executionem sui voti cogendit, non solum non fieri, sed etiam velle monachum non fieri, & iurare est.

¶ Quod vero inter voventes iste computandis, si per Augustini. e. dicitur: [Dixi confidet, &c.] Aug. Dei est, ut ad salam promissione pecunia dimittatur. Nam promulcat ore, & tamen Deus iam audit in voto. Non pro opere reputatur. ¶ Seu ergo Prophetæ inter voventes quia dixit, Ego confidet, & iste inter regem computat, quia dixit, Nam monachus. Haec ita responderunt. Alio postfuso corde concipere, & etiam ore emolitus alio est obligatio se resumere facere.

¶ Quia ergo in plurius & versus exemplaria sunt tria trium questionis secunda.

QVÆSTIO II.

C. I. ¶ Non capitur aliquis in monasterio mensi proficiens fecerit in monasterio.

Unde Alexander Papa secundus ad.

G. Onfaldus f. Presbyter quandam in inferno ferore passione preluis, monachum

promisit: non tanum monachio, sed